

هو الله - ای سرمست پیمانه پیمان، نوع انسان در این...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هو الله

ای سرمست پیمانه پیمان، نوع انسان در این جهان کلاً و طراً بادیه پیماید و بی بنیاد زیبا بنیاد هستی در این خاکدان بر نیستی و پستی نهاده چگونه قرار یابد و استقرار جوید در قرآن علی شفا جرف هار می فرماید. چگونه این بنیان را بنیادی ماند هیات هیات و تبنون بکل ریع آیه تعبثون و تتخذونها مصانع لعلکم تخلدون. یعنی بر هر بلندی بنیانی بلند می نمائید و از برای خود کوشک و مینوئی قرار دهید که شاید پاینده بمانید

ملاحظه فرما که مینو و ایوان پیشینیان چگونه ویران گردید و مانند سراب بیابان مفقود و معدوم و پنهان شد. پس باید بنیاد را بر صخره گذارد و اساس را محکم کرد تا بنیان بیابان باقی و برقرار گردد. و این واضح و آشکار است که این جهان بنگاه دیوانست و اساسش بغایت سُست. البتّه اهل دانش و هوش دل بآب و گل ندهند بلکه تأسیس قصر مشید کنند و رجل رشید جویند و برکن شدید پناه برند. آن یار مهربان باید چنان شعله ئی زند که حرارتش آنصفحات را جبال فاران کند و فوران آتش عشق بعنان آسمان رسد

الهی و رجائی اید عبدک هذا و شیده حتی يقوم علی تبلیغ امرک و اعلاء ذکرک و ایقاد نار محبتک و نشر انفاس طیب معرفتک فی تلک الجهات الشاسعة الأرجاء. ربّ ربّ نحن ضعفاء و انت القوی المتین و نحن فقراء و انت الكنز العظیم. و نحن اذلاء و انت العزیز القدير ایدنا علی خدمتک و وقفنا علی عبودیتک و اجعلنا من عبادک الصالحین و اوقد فی افئدتنا نیران الوجد و الأشواق فی سبیل نیر الآفاق شوقاً الیک و توقاً الی باب احدیتک انک انت الکریم العزیز الوهاب ع ع

ORIGINAL

AUDIO

